

03/11/2025

Η Σκάλα του Νοσοκομείου

/ [Γνώμες](#)

Του Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου

Υπάρχει μια σκάλα που την ξέρουμε καλά.

Δεν είναι μεγάλη, ούτε επιβλητική. Είναι απλώς η σκάλα του Δημόσιου Νοσοκομείου αυτή που ανεβαίνουμε κάθε φορά που πάμε να προσφέρουμε λίγη αγάπη, λίγη βοήθεια, λίγη ελπίδα.

Μα κάθε της σκαλοπάτι έχει μέσα του μια ιστορία.

Εδώ ανεβαίνουν άνθρωποι κουρασμένοι, με την καρδιά τους βαριά από φόβο ή πόνο. Άλλοι ανεβαίνουν με πίστη, με προσευχή στα χείλη, ελπίζοντας να βρουν επάνω τη ζωή που χάνεται.

Και άλλοι... ίσως δεν την κατεβαίνουν ποτέ ξανά.

Μα υπάρχουν κι εκείνοι που τα ανεβοκατεβαίνουν ξανά και ξανά. Συγγενείς, φίλοι, γονείς που κρατούν στα χέρια ένα λουλούδι ή ένα χαρτί εξετάσεων.

Κάποιοι τα ανεβαίνουν χωρίς σκοπό, μόνο για να ξαναζήσουν μια ανάμνηση.

Γιατί κάπου εδώ άφησαν το δάκρυ τους.

Κάπου εδώ άφησαν έναν άνθρωπο που αγάπησαν.

Κάπου εδώ, ανάμεσα στα πλακάκια και στους τοίχους, κατοικεί ακόμη η ψυχή εκείνου που πόνεσε.

Κι έτσι είναι και η ζωή.

Μια σκάλα που τη σκαρφαλώνεις με κόπο, με ιδρώτα, με πίστη.

Άλλοτε σε οδηγεί στο φως κι άλλοτε σε βυθίζει στη σιωπή.

Κι αν είσαι από εκείνους που προσφέρουν, που δίνουν την καρδιά τους χωρίς όρια, θα πάθεις και θα μάθεις πολλά.

Εσύ όμως να συνεχίζεις να ανεβαίνεις τη σκάλα.

Γιατί ξέρεις ότι η αγάπη δεν είναι συναλλαγή είναι σταυρός.

Και κάθε σκαλοπάτι της ζωής ακόμα κι εκείνο που σε πονά σε ανεβάζει λίγο πιο κοντά στον ουρανό.

Η σκάλα αυτή, λοιπόν, δεν είναι μόνο του νοσοκομείου.

Είναι η σκάλα της ψυχής.

Είναι τα βήματα της προσφοράς, της απώλειας, της συγχώρεσης.

Και όσο την ανεβαίνεις με καρδιά ταπεινή, ποτέ δεν είσαι μόνος.

Γιατί σε κάθε σκαλοπάτι, σε κάθε δάκρυ, σε κάθε πληγή, περπατά ο Χριστός μαζί σου.